

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ"

"מראי מקומות"

תוד"ה אמה, כתבו בשם ר"ת ש'חוקה' אינו עיכוב מצד עצמו אלא מ'גזירה שוה', וברמב"ן חולק.

תוד"ה ומה, תמהו על דברי רש"י, ועי' רשב"א ור"ן מה שכתבו לתרץ דבריו.

רש"י ד"ה דתניא כתב דאין השם קובע אם משנה ממה שיצא בגורל, ומשמע דבלא שינה אז השם קובע ולא הגורל, ועי' מהדורא בתרא שהקשה אמאי הוצרך לזה, עי' תפארת יעקב מה שתירץ.

כשר בכהנים פסול בלויים, ובגמרא נראה דקאזיל על פסול שנים בלויים, אמנם עי' רמב"ם ואחריו ברע"ב שפירש לגבי פסול 'קול' שפסול בלויים ולא בכהנים, ולא פירש על פסול שנים כיון שהוא אינו אלא במדבר, עי' ספר המצוות שרש"ג שנחלק שם עם הרמב"ן שם אי ניתן למנותו בכלל המצוות, ועי' ח'י' מרן רי"ז הלוי' במכתבים בסוף הספר בביאור דעת הרמב"ם.

לפי שנאמר ומבן חמשים שנה ישוב וכו', וברש"י פי' דה"ה לעבין פחות מבן שלושים, ועי' תפארת יעקב שדקדק בזה למה לא הוזכר בגמרא, ובחת"ס הביא מחלוקת המזרחי והרמב"ן בזה בפ'י' עה"ת במדבר ח' כה', ועי' כס"מ ומהר"י קורקוס על הרמב"ם כלי המקדש ג' ז', ועי"ש רעק"א (ועי' כאן ברש"ש).

יכול אף בשילה וכו', וברש"י כאן פי' שבשילה כיון שאין עבודת משא לכן לא נפסלו מלהיות שוערים ומשוררים, וברש"י עה"ת במדבר ח' כה' משמע דלזה, גם במשכן היו כשרים, ועי"ש רמב"ן ומזרחי.

כתוב אחד אומר מבן חמש ועשרים וכו', ועי' אבן עזרא ורמב"ן במדבר ח' כד' עוד יישובים על סתירת הפסוקים

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעה'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

ע"ב

עד שירתת, ולכאורה יש בזה מחלוקת תוספות והרמב"ם אי פסול מה"ת, עי' ב"ק קי. תוד"ה דכי, ורמב"ם ביאת מקדש ז' יב', ובדברי חיים ח"ב יו"ד ג' כתב דנ"מ אי פסול גם בזמן שאינו רותת, עי"ש.

בחולה זקן טמא, בילד ובבריא טהור, ואי בעי תרווייהו או סגי בחד מינייהו, עי' רמב"ם פיה"מ מקוואות ח' ד', עי"ש תויו"ט ותפארת ישראל, ועי' בלב אריה כאן.

ליעשות שליח ציבור ולירד לפני התיבה, עי' רש"י ד-ב' ענינים הם, ובראשונים פליגי דדבר אחד הוא, ובטעם הדבר כתב הב"י או"ח נג' דאם הוא משום כבוד ציבור מהני מחילתם, ובב"ח שם חולק.

איש מזרעך וכו', קטן פסול לעבודה, והנה קטן לא נמנה בין שאר פסולי עבודה לא במשנה בזבחים טו:, וכן הרמב"ם לא מנאו כלל, והטעם דאינו 'פסול' אלא שאינו 'בר עבודה' כלל, ונ"מ כתב ב'מרומי שדה' שאינו מחלל עבודה, ובזכר יצחק כג' סוף אות א' ביאר לפי זה למה לא התמעטו מקרא זה גם חרש ושוטה, שכאן אינו מדין חסרון דעת אלא שאינו בר עבודה.

ובאחרונים נתקשו למה לי קרא, הלא קטן דינו כמתעסק וכמו שפסול לשחיטה גם בזה יפסל, עי' ח'י' הגר"ח עהש"ס סי' שעט', ובחזו"א זבחים כ' יא', ועי' חת"ס למה לא יפסל משום שאינו בר שליחות.

וגבו טהור, ובתוס' כתבו שזה לענין קבלת טומאה, אבל אחר שנטמא מטמא אחרים גם מגבו, ובתוס' בכורות לח. הביאו שיטת הרשב"ם דאינו מטמא מגבו כלל, ועי' רשב"א כאן מה שתמה עליה.

בגדר טומאת 'תוך' בכלי חרס אם היא מדין טומאת מגע או שהיא טומאה חדשה, עי' ח'י' רבינו חיים הלוי הל' מטמאי מו"מ ח' ד' שתלה הדברים במחלוקת רמב"ם וראב"ד, וע"ע זכר יצחק נא' ח' וחי' הגר"ח על הש"ס שצד'.

תוד"ה וגבו דנו מה הדין בטומאת יד מגבו, ועי' בזה ר"ן ורשב"א לקמן קיח. מה שהביאו מהרמב"ן.

בסוגיין נראה דטומאת 'תוך' ומה שאין מטמא מגבו נלמד מתרי קראי, וברמב"ם כלים יג' א' נראה שהכל נלמד מקרא ד'תוכו', עי"ש בסף משנה ויש להרחיב ולבאר הדברים.